ពិធីសារបន្ថែម ណាហ្គោយ៉ា-កូឡាឡាំពួរ
ស្តីពី
ការទទួលខុសត្រូវផ្នែកច្បាប់ និងសំណងការខូចខាត
នៅនឹងពិធីសារការតាហ្សេណាស្តីពីជីវសុវត្ថិភាព

ភាគីទៅនឹងពីធីសារបន្ថែមនេះ

ក្នុងនាមជាភាគីទៅនឹងពិធីសារកាតាហេ្សណា ស្តីពីជីវសុវត្ថិភាពទៅនឹងអនុសញ្ញាស្តីពីជីវៈចម្រុះ ត្រូវបានហៅថា "ពិធីសារ" ។

ដោយឈរលើគោលការណ៍ទី១៣ នៃសេក្តីថ្លែងការណ៍នៅទីក្រុងរីយ៉ូ ស្តីពីបរិស្ថាន និងការអភិវឌ្ឍ។

ដោយអះអាងជាថ្មីនូវអភិក្រមប្រុងប្រយ័ត្នជាមុន ដែលបានចែងក្នុងគោលការណ៍ទី ១៥ នៃសេចក្តីថ្លែងការណ៍នៅទីក្រុងរីយ៉ូ ស្តីពីបរិស្ថាន និងការអភិវឌ្ឍ។

ដោយទទួលស្គាល់ពីតម្រូវការផ្តល់នូវវិធានការឆ្លើយតបសមស្របនៅទីកន្លែង ដែលមានការខូចខាត ឬលទ្ធភាពដែលអាចកើតមានការខូចខាតគ្រប់គ្រាន់ ស្របតាមខ្លឹមសារនៃពិធីសារ។

យោងលើមាត្រា២៧ នៃពិធីសារ បានឯកភាពដូចតទៅ ៖

មាត្រា ១
គោលបំណង

គោលបំណងនៃពិធីសារបន្ថែមនេះ គឺដើម្បីរួមចំណែកដល់ការអភិរក្ស និងប្រើប្រាស់ ដោយនិរន្តរភាពនៃជីវៈចម្រុះ ដោយយកចិត្តទុកដាក់ពីហានិភ័យលើសុខភាពមនុស្ស តាមរយៈការផ្តល់នូវនីតិវិធីនិងច្បាប់អន្តរជាតិលើការទទួលខុសត្រូវផ្នែកច្បាប់និងសំណងការខូចខាតទាក់ទងទៅនឹងសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់។

មាត្រា ២
ការប្រើប្រាស់វាក្យស័ព្ទ

១. វាក្យស័ព្ទ ដែលបានប្រើក្នុងមាត្រា២នៃអនុសញ្ញា ស្តីពីជីវៈចម្រុះ ចាប់ពីពេលនេះតទៅហៅថា "អនុសញ្ញា" និងក្នុងមាត្រា៣នៃពិធីសារត្រូវយកមកប្រើក្នុងពិធីសារបន្ថែមនេះដែរ។

២. វាក្យស័ព្ទ លើសពីនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងពិធីសារបន្ថែមនេះ ៖

(ក) "សន្និសីទនៃភាគី ដែលធ្វើជាកិច្ចប្រជុំរបស់ភាគីទៅនឹងពិធីសារ" មានន័យថាជាសន្និសីទនៃភាគី ទៅនឹងអនុសញ្ញាធ្វើជាកិច្ចប្រជុំរបស់ភាគីទៅនឹងពិធីសារ។

(ខ) "ការខូចខាត" សំដៅដល់ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានមកលើការអភិរក្សនិងការប្រើប្រាស់ដោយនិរន្តរភាពនៃជីវៈចម្រុះ ដោយយកចិត្តទុកដាក់ដល់ហានិភ័យមកលើសុខភាពមនុស្ស ៖

(១) អាចវាស់វែងបាន ឬមើលឃើញជាក់ស្តែង នៅពេលណាដែលព័ត៌មានបឋមខាងវិទ្យាសាស្ត្រ ត្រូវបានបង្កើតឡើង ទទួលស្គាល់ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលគិតគូរដល់ការប្រែប្រួល ប៉ះពាល់លើមនុស្សនិងការប្រែប្រួលតាមធម្មជាតិ និង

(២) មានសារៈសំខាន់ដូចបានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី៣ខាងក្រោម

(គ) "ប្រតិបត្តិករ" សំដៅដល់រូបវន្តបុគ្គលណាពាក់ព័ន្ធក្នុងការត្រួតពិនិត្យ ដោយផ្ទាល់ ឬប្រយោលនៃសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ដែលអាចរួមបញ្ចូលទាំងអ្នកកាន់លិខិតអនុញ្ញាត ដែលបានដាក់លក់សារពាង្គកាយកែច្នៃរស់នៅលើទីផ្សារ អ្នកបង្កើត អ្នកផលិត អ្នកជូនដំណឹង អ្នកនាំចេញ អ្នកនាំចូល អ្នកកាន់ ឬអ្នកផ្គត់ផ្គង់បានកំណត់ក្នុងច្បាប់ជាតិ។

(ឃ) "វិធានការឆ្លើយតប" សំដៅដល់សកម្មភាពសមស្រប ដើម្បី ៖

(១) ការពារ កាត់បន្ថយជាអប្បបរមា ធ្វើការហ៊ុំព័ទ្ធ ធ្វើការកាត់បន្ថយ ឬជៀសអោយផុតពីការខូចខាត អោយបានសមស្រប

(២) ស្តារជីវៈចម្រុះ តាមរយៈសកម្មភាពនឹងត្រូវអនុវត្តន៍តាមលំដាប់លំដោយដូចតទៅ ៖

(ក) ធ្វើការស្តារនៃជីវៈចម្រុះ អោយដូចសភាពដើមដែលមានមុនការខូចខាតបានកើតឡើង ឬការស្តារអោយបានសមមូលគ្នា និងស្តារដល់កម្រិតណាមួយដែលអាជ្ញាធរកំណត់ថាធ្វើលែងទៅមុខទៀតបាន

(ខ) ធ្វើការស្តារដោយជំនួសមកវិញនូវការបាត់បង់ជីវៈចម្រុះនិងសភាពដើមរបស់វានៅពេលតែមួយ ឬប្រភេទនៃការប្រើប្រាស់ដទៃទៀតនៅពេលតែមួយ ឬអោយបានសមស្របនៅលើភូមិសាស្ត្រផ្សេងៗ។

៣. ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាន "ធ្ងន់ធ្ងរ" នឹងត្រូវកំណត់ដោយឈរលើកត្តា ដូចជា ៖

(ក) ការផ្លាស់ប្តូរជាអចិន្ត្រៃយ៍ ឬក្នុងរយៈពេលវែងនឹងត្រូវបានចាត់ទុកថា ជាការផ្លាស់ប្តូរដែលមិនអាចកែប្រែឡើងវិញតាមរយៈការស្តារតាមលក្ខណៈធម្មជាតិ នៅក្នុងរយៈពេលសមស្របណាមួយ

(ខ) ទំហំនៃការប្រែប្រួលផ្នែកបរិមាណ ឬគុណភាពដែលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានលើសមាសភាពជីវៈចម្រុះ

(គ) ការកាត់បន្ថយនៃសមាសភាពជីវៈចម្រុះ ដើម្បីផ្តល់ទំនិញ និងសេវាកម្ម

(ឃ) ទំហំនៃផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានលើសុខភាពមនុស្សនៅក្នុងបរិបទនៃពិធីសារ។

មាត្រា ៣
វិសាលភាព

១. ពិធីសារបន្ថែមនេះ អនុវត្តចំពោះការខូចខាតដែលបណ្តាលមកពីសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ដែលមានប្រភពនៅក្នុងចលនាឆ្លងដែន។ សារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ទាំងនោះសំដៅដល់៖

(ក) សារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ដែលយកមកប្រើប្រាស់ដោយផ្ទាល់ ជាចំណីអាហារ ចំណីសត្វ ឬសម្រាប់ធ្វើការកែច្នៃ

(ខ) សារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ មានគោលដៅសម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍

(គ) សារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ មានគោលបំណងដោយចេតនាដាក់ក្នុងបរិស្ថាន។

២. ទាក់ទងនឹងចលនាឆ្លងដែនអន្តរជាតិពិធីសារបន្ថែមនេះអនុវត្តលើការខូចខាតបណ្តាលមកពីការប្រើប្រាស់សារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ដែលបានអនុញ្ញាតដូចបានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី១ខាងលើ។

៣. ពិធីសារបន្ថែមនេះអនុវត្តផងដែរលើការខូចខាតបណ្តាលមកពីចលនាឆ្លងដែនអចេតនាដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៧នៃពិធីសារព្រមទាំងការខូចខាតបណ្តាលមកពីចលនាឆ្លងដែនល្មើសច្បាប់ មានចែងក្នុងមាត្រា២៥ នៃពិធីសារ។

៤. ពិធីសារបន្ថែមនេះអនុវត្តលើការខូចខាតបណ្តាលមកពីចលនាឆ្លងដែននៃសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ដែលគិតចាប់ពីការចូលជាធរមានសម្រាប់ភាគីដែលមានយុត្តាធិការលើចលនាឆ្លងដែន។

៥. ពិធីសារបន្ថែមនេះអនុវត្តលើការខូចខាតដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងតំបន់នៃព្រំដែនយុត្តាធិការជាតិរបស់ភាគី។

៦. ភាគីនានាអាចប្រើប្រាស់លក្ខខន្តិកៈដែលបានចែងនៅក្នុងច្បាប់ជាតិ ដើម្បីដោះស្រាយការខូចខាតដែលកើតនៅក្នុងព្រំដែននៃយុត្តាធិការជាតិ។

៧. ច្បាប់ជាតិដែលអនុវត្តពិធីសារបន្ថែមនេះ ត្រូវអនុវត្តន៍ផងដែរលើការខូចខាតបណ្តាលមកពីចលនាឆ្លងដែននៃសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ពីបណ្តាប្រទេសមិនមែនជាភាគី។

មាត្រា ៤
សហេតុកម្ម

ត្រូវបង្កើតទំនាក់ទំនងហេតុផលមួយរវាងការខូចខាត និងសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ដែលជាបញ្ហាត្រូវដោះស្រាយ អនុលោមតាមច្បាប់ជាតិ។

មាត្រា ៥
វិធានការឆ្លើយតប

១. ក្នុងព្រឹត្តការណ៍កើតមានការខូចខាត ភាគីនានាត្រូវតម្រូវអោយប្រតិបត្តិករមួយ ឬច្រើន ផ្អែកតាមការកំណត់ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បី ៖

(ក) ជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច

(ខ) វាយតម្លៃការខូចខាត និង

(គ) ចាត់វិធានការឆ្លើយតប។

២. អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវ ៖

(ក) ធ្វើអត្តសញ្ញាណប្រតិបត្តិករ ដែលបណ្តាលអោយមានការខូចខាត

(ខ) វាយតម្លៃការខូចខាត និង

(គ) កំណត់វិធានការឆ្លើយតបណាមួយ ដែលប្រតិបត្តិករគួរយកមកអនុវត្តន៍។

៣. នៅទីកន្លែងណាដែលមានព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធ រួមទាំងវត្ថុមានព័ត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រ ឬ ព័ត៌មានដែលមានក្នុងបណ្តាញផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានជីវសុវត្ថិភាព ដែលបញ្ជាក់ថាមានលទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ ដែលនឹងបណ្តាលអោយមានការខូចខាតប្រសិនពុំបានចាត់វិធានការឆ្លើយតបទាន់ពេលវេលា ដូចនេះត្រូវតម្រូវអោយប្រតិបត្តិករចាត់វិធានការ ដើម្បីគេចជៀសពីការខូចខាតទាំងនោះ។

៤. អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចអាចអនុវត្តវិធានការឆ្លើយតបសមស្រប ជាពិសេសក្នុងករណីដែលប្រតិបត្តិករខកខានពុំបានចាត់វិធានការ។

៥. អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចមានសិទ្ធិទទួលបានមកវិញពីប្រតិបត្តិករនូវថ្លៃដើម និងការចំណាយដែលកើតឡើងដោយចៃដន្យទាក់ទងនឹងការវាយតម្លៃនៃការខូចខាត និងការអនុវត្តវិធានការឆ្លើយតបទាំងនោះអោយបានសមស្រប។ ភាគីនានាអាចចែងនៅក្នុងច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួនដោយ អាស្រយ័តាមស្ថានភាពដទៃទៀត ដែលប្រតិបត្តិករអាចមិនតម្រូវអោយទទួលបន្ទុកសងថ្លៃដើមនិងការចំណាយ។

៦. សេចក្តីសម្រេចរបស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ដែលតម្រូវអោយប្រតិបត្តិករចាត់វិធានការឆ្លើយតប គួរមានហេតុផលត្រឹមត្រូវ។ សេចក្តីសម្រេចនោះ គួរជូនដំណឹង ដល់ប្រតិបត្តិករ។ ច្បាប់ជាតិត្រូវផ្តល់ជាសំណងរួមទាំងកាលានុវត្តភាពសម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យផ្នែកតុលាការ និងរដ្ឋបាលនៃសេចក្តីសម្រេចនោះ។ អនុលោមតាមច្បាប់ជាតិ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវជូនដំណឹងដល់ប្រតិបត្តិករផងដែរពីមធ្យាបាយសំណាងដែលអាចធ្វើទៅបាន។ បណ្តឹងសើរើទៅនឹងមធ្យោបាយសំណងនោះ មិនត្រូវរារាំង អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចពីការចាត់វិធានការឆ្លើយតបនោះ ក្នុងកាលៈទេសៈសមស្របឡើយ ប្រសិនបើច្បាប់ជាតិមិនបានចែង។

៧. ក្នុងការអនុវត្តមាត្រានេះ និងដោយមានទស្សនៈលើការកំណត់អត្ថន័យនៃវិធានការឆ្លើយតបជាក់លាក់ ដើម្បីតម្រូវអោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចចាត់វិធានការ ភាគីនានាអាចវាយតម្លៃអោយសមស្របថាតើវិធានការឆ្លើយតបទាំងនោះ ត្រូវបានចែងក្នុងច្បាប់ជាតិហើយ ឬនៅ ស្តីពីការទទួលខុសត្រូវផ្នែករដ្ឋប្បវេណី។

៨. ត្រូវអនុវត្តវិធានការឆ្លើយតបដោយអនុលោមតាមច្បាប់ជាតិ។

មាត្រា ៦
អញ្ញត្រកម្ម

១. ក្នុងច្បាប់ជាតិ ភាគីនានាអាចចែងអំពីអញ្ញត្រកម្ម ដូចខាងក្រោម ៖

(ក) គ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិ

(ខ) សង្គ្រាម ឬការបះបោរក្នុងសង្គម

២. ក្នុងច្បាប់ជាតិ ភាគីនានាអាចចែងអំពីអញ្ញត្រកម្មដទៃទៀត ឬការកាត់បន្ថយតាមដែលភាគីអាចពិចារណាធ្វើទៅបាន។

មាត្រា ៧
ការកំណត់ពេលវេលា

យោងតាមច្បាប់ជាតិ ភាគីនានាអាចផ្តល់នូវ ៖

(ក) ពេលវេលាកំណត់ច្បាស់លាស់ឬពេលវេលាប្រហាក់ប្រហែលរួមទាំងសកម្មភាពទាក់ទងនឹងវិធានការឆ្លើយតប និង

(ខ) ការចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេលដែលបានកំណត់។

មាត្រា ៨
ការកម្រិតហិរញ្ញប្បទាន

ក្នុងច្បាប់ជាតិ ភាគីនានាអាចចែងអំពីការកម្រិតហិរញ្ញប្បទាន សម្រាប់ទូទាត់លើថ្លៃដើម និងការចំណាយទាក់ទងនឹងវិធានការឆ្លើយតប។

មាត្រា ៩
សិទ្ធិនៃបណ្តឹងសើរើ

ពិធីសារបន្ថែមនេះ មិនកំណត់ព្រំដែន ឬដាក់កំហិតដល់សិទ្ធិសើរើ ឬសំណងដែល ប្រតិបត្តិករអាចជំទាស់ទៅនឹងបុគ្គលណាមួយ។

មាត្រា ១០
ការធានាផ្នែកហិរញ្ញប្បទាន

១. ភាគីនានារក្សាសិទ្ធិដើម្បីចែងនៅក្នុងច្បាប់ជាតិអំពីការធានាដល់ផ្នែកហិរញ្ញប្បទាន

២. ភាគីនានាត្រូវអនុវត្តសិទ្ធិ ដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី១ខាងលើ ដើម្បីអោយមានសង្គតិភាពជាមួយសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចនៅក្រោមច្បាប់អន្តរជាតិដោយគិតគូរពីកថាខ័ណ្ឌចុងក្រោយចំនួន៣ របស់ពិធីសារ។

៣. កិច្ចប្រជុំទី១ របស់សិន្និសីទនៃភាគីធ្វើជាកិច្ចប្រជុំភាគីទៅនឹងពិធីសារ បន្ទាប់ពីពិធីសារបន្ថែមនេះចូលជាធរមាន ត្រូវស្នើលេខាធិការដ្ឋានដើម្បីរៀបចំធ្វើការសិក្សាអោយទូលំទូលាយដែលត្រូវផ្តោតលើបញ្ហាដូចខាងក្រោមក្នុងចំណោមបញ្ហាដទៃទៀត ៖

(ក) គំរូនៃយន្តការធានាហិរញ្ញប្បទាន

(ខ) ការវាយតម្លៃនៃផលប៉ះពាល់សង្គម និងបរិស្ថាននៃយន្តការនោះ ជាពិសេសក្នុងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ និង

(គ) អត្តសញ្ញាណកម្មនៃអង្គភាពសមស្របដើម្បីផ្តល់ការធានាផ្នែកហិរញ្ញប្បទាន។

មាត្រា ១១
ការទទួលខុសត្រូវរបស់រដ្ឋសម្រាប់
សកម្មភាពល្មើសច្បាប់អន្តរជាតិ

ពិធីសារបន្ថែមនេះ មិនត្រូវប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចរបស់រដ្ឋនៅក្រោមបរិធានច្បាប់អន្តរជាតិទាក់ទងនឹងការទទួលខុសត្រូវរបស់រដ្ឋ សម្រាប់សកម្មភាពល្មើសច្បាប់អន្តរជាតិ។

មាត្រា ១២
ការអនុវត្ត និងទំនាក់ទំនងនឹង
ការទទួលខុសត្រូវផ្នែករដ្ឋប្បវេណី

១.ភាគីនានាគួរតែចែងនៅក្នុងច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួននូវបរិធានច្បាប់ និងនីតិវិធីសម្រាប់ដោះស្រាយការខូចខាត។ ដើម្បីអនុវត្តកាតព្វកិច្ចនេះអោយបានសមស្រប ភាគីនានាត្រូវចាត់វិធានការឆ្លើយតប ដោយអនុលោមតាមពិធីសារបន្ថែមនេះ ដូចខាងក្រោម ៖

(ក) អនុវត្តនូវច្បាប់ជាតិដែលមានស្រាប់ ដោយរួមបញ្ចូលនូវបរិធានច្បាប់ទូទៅនិងនីតិវិធីមួយចំនួនដែលអាចអនុវត្តបានស្តីពីការទទួលខុសត្រូវសំណងរដ្ឋប្បវេណី

(ខ) អនុវត្ត ឬរៀបចំបរិធានច្បាប់ និងនីតិវិធីនានាលើការទទួលខុសត្រូវសំណងរដ្ឋប្បវេណី ដាច់ដោយឡែក សម្រាប់គោលបំណងនេះ ឬ

(គ) អនុវត្ត ឬរៀបចំបញ្ចូលគ្នានូវចំណុចទាំងពីរខាងលើ (ក) និង(ខ)។

២. ដោយមានគោលបំណងផ្តល់នូវបរិធាន និងនីតិវិធីនានាអោយបានសមស្រប ឬគ្រប់គ្រាន់ នៅក្នុងច្បាប់ជាតិស្តីពីការទទួលខុសត្រូវសំណងរដ្ឋប្បវេណី សម្រាប់ការខូចខាតរូប

រាងកាយ ឬសម្ភារៈ ដែលពាក់ព័ន្ធជាមួយការខូចខាត ដូចបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា២ កថាខ័ណ្ឌទី២ (ខ) ភាគីនានាត្រូវ ៖

(ក) បន្តអនុវត្តនូវច្បាប់ដែលមានស្រាប់ស្តីពីការទទួលខុសត្រូវសំណងរដ្ឋប្បវេណី

(ខ) រៀបចំ និងអនុវត្ត ឬបន្តអនុវត្តន៍ច្បាប់ស្តីពីការទទួលខុសត្រូវសំណងរដ្ឋប្បវេណីជាពិសេស សម្រាប់គោលបំណងនោះ ឬ

(គ) រៀបចំ និងអនុវត្ត ឬបន្តអនុវត្តន៍ចំនុច (ក) និង(ខ)។

៣. ក្នុងពេលកំពុងរៀបចំច្បាប់ស្តីពីការទទួលខុសត្រូវសំណងរដ្ឋប្បវេណី ដូចមានចែងក្នុងអនុកថា ខ័ណ្ឌ (ខ) ឬ(គ) នៃកថាខ័ណ្ឌ ១ ឬ២ ខាងលើ ភាគីនានា ត្រូវលើកយករាល់បញ្ហានីមួយៗ ក្នុងចំណោមបញ្ហាដទៃទៀតដូចខាងក្រោមមកដោះស្រាយអោយបានសមស្រប ៖

(ក) ការខូចខាត

(ខ) ស្តង់ដារនៃការទទួលខុសត្រូវ ដោយរួមទាំងការទទួលខុសត្រូវផ្អែកច្បាប់តឹងរឹង ឬការទទួលខុសត្រូវផ្អែកច្បាប់ផ្អែកលើកំហុសជាក់ស្តែង

(គ) ការដាក់បន្ទុកនៃការទទួលខុសត្រូវអោយបានសមស្រប

(ឃ) សិទ្ធិទាមទារសំណង។

មាត្រា ១៣
ការវាយតម្លៃ និងការកែសម្រួល

សន្និសីទរបស់ភាគី ដែលបម្រើជាកិច្ចប្រជុំរបស់ភាគីទៅនឹងពិធីសារ ត្រូវរៀបចំការកែសម្រួលពីប្រសិទ្ធភាពនៃពិធីសារបន្ថែមនេះក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីការចូលជាធរមាន និងរៀងរាល់៥ឆ្នាំបន្ទាប់មក ភាគីនានាត្រូវផ្តល់ព័ត៌មាន ដែលបានធ្វើក្នុងការកែសម្រួលនោះ ។ ការកែសម្រួលត្រូវរៀបចំធ្វើឡើង នៅក្នុងបរិបទនៃការវាយតម្លៃ និងការកែសម្រួលនៃពិធីសារ និងដូចបានបញ្ជាក់នៅក្នុងមាត្រា៣៥ នៃពិធីសារ ប្រសិនបើគ្មានសេចក្តីសម្រេចអនុម័តដោយភាគីទៅនឹងពិធីសារបន្ថែមនេះទេ។ ការការកែសម្រួលលើកដំបូង ត្រូវរួមបញ្ចូលការកែសម្រួលនៃប្រសិទ្ធភាពក្នុងមាត្រា១០ និង១២។

មាត្រា ១៤
សន្និសីទនៃភាគីបម្រើជាកិច្ចប្រជុំរបស់ភាគីទៅនឹងពិធីសារ

១. យោងតាមកថាខ័ណ្ឌទី២ នៃមាត្រា៣២របស់អនុសញ្ញា សន្និសីទរបស់ភាគីបម្រើជាកិច្ចប្រជុំរបស់ភាគីទៅនឹងពិធីសារត្រូវធ្វើជាកិច្ចប្រជុំរបស់ភាគីទៅនឹងពិធីសារបន្ថែមនេះ

២. សន្និសីទរបស់ភាគី បម្រើជាកិច្ចប្រជុំរបស់ភាគីទៅនឹងពិធីសារ ត្រូវពិនិត្យមើលការកែសម្រួលការអនុវត្តនៃពិធីសារបន្ថែមនេះជាទៀងទាត់ហើយស្របតាមអាណត្តិរបស់ខ្លួន ហើយត្រូវធ្វើសេចក្តីសម្រេចចាំបាច់ ដើម្បីលើកកម្ពស់ការអនុវត្តអោយមានប្រសិទ្ធភាព។

សន្និសីទនេះត្រូវបំពេញមុខងារបានចាត់តាំង ដែលបានកំណត់ដោយពិធីសារបន្ថែមនេះ និងមុខងារត្រូវបានធ្វើការផ្លាស់ប្តូរចាំបាច់បានកំណត់ក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី៤ (ក) និង(ច) នៃមាត្រា២៩ក្នុងពិធីសារ។

មាត្រា ១៥
លេខាធិការដ្ឋាន

លេខាធិការដ្ឋានត្រូវបានបង្កើតដោយមាត្រា២៤ នៃអនុសញ្ញា ត្រូវបម្រើជាលេខាធិការដ្ឋាន នៃពិធីសារបន្ថែមនេះ។

មាត្រា ១៦
ទំនាក់ទំនងជាមួយអនុសញ្ញា និងពិធីសារ

១. ពិធីសារបន្ថែមនេះ ត្រូវធ្វើឯកសារបន្ថែមលើពិធីសារ និងមិនត្រូវកែសម្រួល ឬធ្វើវិសោធន៍កម្មពិធីសារទេ

២. ពិធីសារបន្ថែមនេះ មិនត្រូវប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចនៃភាគីទៅនឹងពិធីសារបន្ថែមនេះនៅក្រោមអនុសញ្ញា និងពិធីសារ

៣. លើកលែងតែមានចែងនៅក្នុងពិធីសារបន្ថែមនេះ បញ្ញត្តិនានានៃអនុសញ្ញា និងពិធីសារត្រូវ អនុវត្តលើពិធីសារបន្ថែមនេះ ដោយបានធ្វើការផ្លាស់ប្តូរចាំបាច់

៤. ដោយមិនយោងទៅលើកថាខ័ណ្ឌទី៣ ខាងលើ ពិធីសារបន្ថែមមិនត្រូវប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចរបស់ភាគីនៅក្រោមច្បាប់អន្តរជាតិ។

មាត្រា ១៧
ការចុះហត្ថលេខា

ការចុះហត្ថលេខាលើពិធីសារបន្ថែមនេះ នឹងត្រូវរៀបចំធ្វើឡើងដោយភាគីទៅនឹងពិធីសារនៅឯទីស្នាក់អង្គការសហប្រជាជាតិ ក្នុងបុរីញូវយក ចាប់ពីថ្ងៃទី ៧ ខែមិនា ឆ្នាំ២០១១ ដល់ថ្ងៃទី ៦ ខែមិនា ឆ្នាំ២០១២ ។

មាត្រា ១៨
ការចូលជាធរមាន

១. ពិធីសារបន្ថែមនេះ ត្រូវចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេល៩០ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការតំកល់យុទ្ធោបករណ៍ទី៤០ នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយក ការអនុម័ត ឬការចូលជាសមាជិករបស់រដ្ឋនានា ឬអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចក្នុងតំបន់ ដែលជាភាគីទៅនឹងពិធីសារ ។

២. ពិធីសារបន្ថែមនេះ ត្រូវចូលជាធរមានសម្រាប់រដ្ឋ ឬអង្គការសមាហរណកម្ម សេដ្ឋកិច្ច

ក្នុងតំបន់ ដែលផ្តល់សច្ចាប័នទទួលយក ឬអនុម័តពិធីសារបន្ថែម ឬចូលជា សមាជិក បន្ទាប់ពីបានតម្កល់យុទ្ធោបករណ៍ទី៤០ដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី១ខាងលើ នៅថ្ងៃទី៩០ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃបណ្តារដ្ឋឬអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចក្នុងតំបន់តម្កល់យុទ្ធោបករណ៍របស់គេនៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយក និងការអនុម័ត ឬការចូលជាសមាជិក ឬនៅថ្ងៃដែលពិធីសារ ចូលជាធរមានសម្រាប់រដ្ឋឬអង្គការ សមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចក្នុងតំបន់ដែលចូលជាធរមានចុងក្រោយគេ។

៣. សម្រាប់គោលបំណងនៃកថាខ័ណ្ឌទី១ និងទី២ខាងលើ អង្គការសមាហរណកម្ម សេដ្ឋកិច្ចក្នុង តំបន់ដែលបានតម្កល់យុទ្ធោបករណ៍ មិនត្រូវរាប់ថាជាការតម្កល់បន្ថែមដោយ រដ្ឋជាសមាជិកនៃអង្គការនោះឡើយ។

មាត្រា ១៩
ការលើកលែង

គ្មានការលើកលែងចែងនៅក្នុងពិធីសារនេះទេ។

មាត្រា ២០
ការដកសមាជិកភាព

១. នៅពេលណាក៏ដោយ បន្ទាប់ពីរយៈពេលពីរឆ្នាំ ដែលពិធីសារបន្ថែមនេះបានចូលជាធរមានសម្រាប់ភាគី ភាគីនោះអាចដកសមាជិកភាពចេញពីពិធីសារបន្ថែមនេះ ដោយផ្តល់ការជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅការិយាល័យតម្កល់យុទ្ធោបករណ៍។

២. ការដកសមាជិកភាពនោះ ត្រូវកើតមានឡើងនៅពេលផុតកំណត់រយៈពេល១ឆ្នាំនៃការទទួលរបស់ការិយាល័យយុទ្ធោបករណ៍ ឬក្នុងកំឡុងកាលបរិច្ឆេទបន្ទាប់ ដូចដែលអាចបញ្ជាក់ក្នុងសេចក្តីជូនដំណឹងនៃការដកសមាជិកភាព។

៣. ភាគីណាដែលដកសមាជិកភាពចេញពីពិធីសារ ដែលបានអនុលោមតាមមាត្រា៣៩ នឹងត្រូវចាត់ទុកថាដកសមាជិកភាពចេញពីពិធីសារបន្ថែមនេះផងដែរ។

មាត្រា ២១
ច្បាប់ដើម

ច្បាប់ដើមនៃពិធីសារបន្ថែមនេះ ដែលសរសេរជាភាសារអារ៉ាប់ ចិន អង់គ្លេស បារាំង រុស្សី និងអេស្ប៉ាញ ត្រូវតំកល់ទុកនៅអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ។

ដើម្បីជាសាក្សីក្នុងពិធីសារបន្ថែមនេះត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិស្របច្បាប់ដោយមានហត្ថលេខាលើពិធីសារបន្ថែមនេះ។

ធ្វើនៅទីក្រុង ណាហ្គោយា ថ្ងៃទី១៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១០។